

κα'.

'Ιωάννη πατρικίω καὶ μυστικῶ.

Πάροιμεν, ὃ φιλότης, πάροιμεν, οὐκ ἀνασχόμενοι τὸ πᾶν ἐπιτρέψαι τοῖς γράμμασιν, ἀλλ' ὄλικοῖς σοι καὶ γλώττῃ καὶ στόματι ἐντυχεῖν καὶ τοῖς δημιασιν. Ταῦτα γὰρ ὁ πνευματικὸς νόμος τῆς ἀγάπης αὐξῶν ἐφορᾷται.¹ Λπεδυσάμεθα τὸ γῆρας ὡς ὅφις, κατεφυονήσαμεν
 5 νόσων, ἀλγεινῶν, λυπηρῶν ἀπάντων, καί, δεσμά, καθάπερ ἵππος ἐπὶ φάτνῃ ἀκοστήσας, ὁ οἶκος² κροαίνων κατὰ πεδίον ἐλίγλυθα. Τί λοιπὸν πλέον ὑφείλομεν; "Η πάντως ἦκε, τόν τε ἡμέτερον κόπον μετρήσας
 καὶ τὸ διάστημα λογισάμενος, ἢ διαίτησον τὰ συμφέροντα.

κβ'.

Τῷ αὐτῷ.

'Αφειλόμην αἰνθις τῶν ἔμπροσθεν καὶ τοῖς φθάσασι σταδίοις
 10 προσέθηκα, οὐχ ὡς ὁ Τελαμῶνος ὑπ' ἀσπίδια προποδίζων μὰ τὰς τῆς Μνημοσύνης κορίσκας. Οὐ γὰρ εἴα με ὁ πόθος, ἀλλὰ θάττον ἢ μ' ἔχοην προβαίνων ἱκόμην διὰ σπιδέος πεδίοιο. Οὗτῳ γὰρ μέ πως ἢ παραπλοκὴ λαλεῖν ἀναγκάζει, κανὸν οὖ ποιητικὸς ἔγώ, σοὶ δὲ τὸ λεῖπον ὡς ποιητικῷ μᾶλλον ἀφοσιούμενος. Τί τὴν λοιπὸν ὑστερεῖς;
 15 μέχοι τίνος οὐ παρέχεις σαυτὸν τοῖς ποθοῦσί σε, ἢ προσθεῖναι με καὶ τὸ λεῖπον ἐθέλεις τῆς τρίβου, ἵν' αὐτὸς ὑπάρξῃς ἀγέραστος καὶ πρὸς φιλίαν νωθρείας κατεγκαλούμενος;

κγ'.

Σεργίω.

"Ἐπαιζον ὅτε πρὸς οὓς εἰκὸς ἢν παίζειν ἐπέστελλον καὶ παρακαλεῖται. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 159α τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342
 1. ἐπιστρέψαι 2. στόμασι .

κβ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 159α β τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342.
 11. οὐχ' 12. δι' ἀσπιδέος καθ' αὐτὸν, ἀλλως, καὶ ἐν ἀρχαίαις τε καὶ βυλαντιακοῖς κώδιξι τοῦ Ὁμηρου ἐν 'Ιλιάδ. Λ. 754 με πῶς
 15. σεύτὸν ποθοῦσι 16: ὑπάρξεις

πλοκάς καὶ παρισώσεις ἐποίουν καὶ κωμικῶν ἐπῶν ἔχοντας ὑητάτια χάριν ὡς ἴδυσμά τι καὶ κάλλος τοῖς γράμμασι μηχανώμενος, ἵνα καὶ ψυχὰς καὶ τὰς ἀκοὰς τὰς τῶν δεχομένων θέλγῃ τὰ γράμματα.
 Ἐπεὶ δὲ νῦν πρὸς ἄνδρα τὴν ἀποστροφὴν ** κατ' ἄνδρα κρίνεσθαι
 5 τὴν εὐγένειαν;¹⁰ Άλλα «τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θιμός» καὶ οἵα
 τις δεινὸς ἀναίτιον ὡς αἰτώμενος αὐτὸν δικαιῶ;

^{Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Τόμος Φιλολογίας Ερευνών Διεύθυνθες: Επ. Καθηγητής Ανδρέας Πεζίος}
 Ποῦ γὰρ ἂν ἔχοι χώραν τῷ τὴν κορωνίδα τῶν ἀρετῶν ἔμφυτον
 ἔχοντι μηδαμῶς οἰκοδομεῖν εἰδέναι καὶ τὴν ἐξ ἀμφοῖν κρᾶσιν μὴ
 ποιούμενον πρὸς ἕψιος ἰέναι τοῦ θείου θελήματος; 'Άλλ' οἶμαι τοῦτ'
 10 αὐτὸ τὸ μὴ γράφειν παρὰ τῆς αὐτῆς προιζγέγονεν ἀρετῆς, τῆς ὑψηλῆς,
 ὡς ἔοικε, ταπεινώσεως, οὐ τῆς περὶ τὸ θεῖον ἀποχολίας.

'Άλλ' ἔστω καὶ ταύτης καὶρός. Νῦν δὲ παρακάλεσον τὴν ἡμετέραν ὄλιγωρίαν, ἐπίσταξον λόγους παρακλήσεως τοῖς σοῖς γράμμασιν, ἐκρύσησον σποδὸν ἔξηθιαλωμένης καρδίας, ἀπόσμηξον τῷ σπόγγῳ
 15 τῶν λόγων σου λυπρὰν σηπεδόνα. Τούτοις γὰρ ἐδόξασε τοῖς καθ' ὑμᾶς ὁ τὰς ἀρρωστίας ἔξελαύνειν ὑμῖν δεδωκώς. Τοιγαροῦν καὶ παροησιάσθητι πρὸς αὐτόν, ἐπεὶ καὶ θεραπεύεις ἐκ παιδὸς καὶ λῦσον ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν.

κδ'

Στεφάνω

Εὐκαίρως ἥκει σοι, τιμώτατε, τῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ὁ πιθεύμευς,
 20 τὸ ἔαρ ὡςπερ φερωνύμως ἐπαγόμενος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῶν
 ἔαρος πολὺ τιμώτερον. 'Άλλὰ τὶ πρὸς ἀπαρχὴν κρείττον ἔαρος ἐν
 ὄραις καὶ ὅρδων ἐν ἀνθεσιν ἀξιοῦντα, οὐ καὶ τὴν ἀρετὴν αἰδοῦνται
 καὶ τύραννοι; Γράφειν τὸν κάλαμον νενικήκαμεν' ἄλλης, ὅτι θυμέ,
 δεῖ τῆς γραφῆς, ἄλλης τῆς ἀστειότητος τῶν λόγων καὶ γλώττης, εἰ
 25 χρὴ τάληθι λέγειν πεπληρωμένος τοῦ πνεύματος. 'Άλλὰ μὴ σκώψης παῖζειν ἀκούων τοὺς γέροντας καὶ γέροντας πολλοῖς τετρυχω-

χγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 159β—160α τοῦ κώδικος Βιέννης
 Phil. 342

1. ἔπων

κδ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 159β—161α τοῦ Βιενναίου κώδικος.
 Phil. gr. 342.

14. γράμματι ἀπόσμηξον 17. λύσον

μένοντις δεινοῖς, ἐπεὶ καὶ τούτου κτιρίος καὶ παῖς· καὶ πολιὰ καὶ παιγνίδι που σεμνότερα. Χρὴ γὰρ καὶ τούτων, ἵνα μὴ τὸ πλοῖον αἴτιανδρον ἀλληται μηδ' ὅτι ἐν ὁργάνῳ τὴν τίσιν πολλίην [ἔχῃ], ἀλλὰ καὶ ἄνεσις ἦ. Αὐτὸς τοιγαροῦν, οἷα τὰς ἀσθίσεις, ὡς μακρίδει, μύστας
 5 καὶ κόσμου καὶ σαρκὸς γενόμενος ἔξι, ζῶν δὲ μόνῳ θεῷ καὶ πολιτευόμενος εἰκότως, τούτῳ καὶ προσοικεῖν ἐθέλεις. Καὶ λοιπὸν ἀσκεῖς τὴν πόνον ἀνθρώπους σιγὴν καὶ διὰ τοῦτ' οἶμαι, γοάφειν πόνος ἡμῖν τοὺς ἐρῶντας καὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ὄγκων ὀχνεῖς, τάχα καὶ πολλὰς τὰς ἀφορδὰς κεκτημένος, τὴν παλαιὰν ιριλίαν, τὴν συγγένειαν, τὸ
 10 παρακαλεῖν τοὺς ἐν θλίψειν. Ὅμων γὰρ ἐστι καὶ τοῦτο καὶ τῆς ἀγγελικῆς ὑμῶν βιοτῆς. Ἡμεῖς δὲ τῷ σμήνει τῶν κακῶν συγκεχυμένοι καὶ τῆς ἀθυμίας τῷ νέφρει συγκαλυπτόμενοι καὶ τῇ ἐδημίᾳ ταύτῃ δουλεύοντες ὡς ἐστερημένοι τῶν πάντων καὶ λόγοι διαμαρτάνομενον καὶ διὰ τοῦτ' εἰκότως σιωπῶμεν ἀχρι καὶ νῦν. Χρυσὸς τάχα φήσουσιν οἱ φιλόχρουσοι μιᾶς τοῦ οὐρανοῦ μὲν οὐκ ἔγωγε,
 15 οἶμαι, ἀλλ' ἡ ἀγάπη, ἢν τοῖς ἡμετέροις συνεξεπέμψαιεν γράμμασιν, οὖσαν ἀεὶ ἐν ἡμῖν ἀδιάσπαστον, ἢ πανταχοῦ μὲν ἐστι, ἐνοποιεῖ τε ἐν αὐτῇ τὰ πολὺ διεπάμενα. Ἀντιμειψαὶ οὖν αὐτὸν μὲν οἵς αὐτὸς ἥδεται πλέον καὶ ὄρδον καὶ ἔιροις, ἡμῖν δὲ οἵς δύνασαι παρρησια-
 20 ζόμενος.

κε'.

·Ιωάννη.

"Ηκουσταί μοι, μαστιγία καὶ μελαιγχολία καὶ κάθαρμα, διτι τὸν δροφανοτρόφον ἐπέσεισας ἡμῖν κωμῆσων ὥσπερ τινὰ μάστιγα βαρβαροικιν ἢ λύκον Ἀράβιον. Ἐχρῆν οὖν με μὴ καθ' ἔκαστον ἀκροβολίζειν κυνάριον μηδὲ πρὸς τὰς τῶν θώσων ὄλακάς· ἀλλ' ἵνα μὴ
 25 δόξῃς ἐστηχέναι με καὶ τὰ πέταλα, γέγραφα, ὅπιος τούτων μηνημονεύῃς ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς, μάθῃς δὲ καὶ μὴ γλωσσαλγεῖν, ἀλλὰ καὶ τηκεδῶν ἐσται σοι τουτὶ τὸ γραμμάτιον καὶ σῆς τοῖς ὀστέοις σου.

1. τετρουχφρομένοις πολιῖ 7. (καὶ 14', διατοῦτ'. 18. αὐτῇ.
 κε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 161β τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342,
 [εἰλιτή ἐν τῷ καταλόγῳ].
- πεισες ὥσπερ τινα

κς'.

. Κωνσταντίνῳ τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ.

Οἱ παλαιοί, διηγούμενοι, φιλάγαθε βασιλεῦ, ἀναφορᾶ τε χρῶνται καὶ βεβαιώσει καὶ πιστοῦνται τὰ πράγματα, οὐ παριστῶντες ἀπὸ τῶν φύσεων ταῦτα καὶ πείθοντες αὐτοῖς ἐκείνους τοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ κηλοῦντες μόνον καὶ θέλγοντες τοὺς ἀκούοντας. Εἰσάγουσι τε **δ** γάρ, γλυκαίνειν ἐθέλοντες τὸν λόγον, ἴστορίας καὶ μύθους καὶ τὸ πολ-
λακις προσομιλεῖν τοῖς ἀψύχοις, ἢ κηλοῦν μὲν οἶδε τὰς ἀκούσις, οὐ
λυσιτελεῖν δὲ πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς. Οἱά που τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκεῖ-
να δημάτια «Ἄγε [δὴ] χέλυν διά μοι λέγε, φωνάεσσα δὲ γίνεο» καὶ
πάλιν τὰ περὶ Ξέρξου πρὸς τὸν Ἐλλήσποντον «Ἐνετέλλετο δέ, πέ-
10 δας τιθεὶς τῇ θαλάσσῃ, ὅπιζοντας λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθια-
 λα. Ὡ πικρὸν ὄνδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτεθεῖ τινδε, ὅτι μιν
 ἡδίκησας οὐδὲν πρὸς ἐκείνου ἄδικον παθόν. Καὶ βασιλεὺς μὲν Ξέρ-
 ξης διαβήσεται σε, ἵν τε βούλῃ ἵν τε μή· σοὶ δὲ ἄλλα κατὰ δίκην
 οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει ὡς ἔόντι θολερῷ [τε] καὶ ἀλμυρῷ ποταμῷ».
15 Ἐγὼ δὲ τούτων μὲν οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι· οὐδὲ γάρ μοι λόγον
 ἐπίδειξις μέλει καὶ δημάτων δριμύτητες καὶ ἥδοναι καὶ παρισώσεις
 καὶ κόμματα, θέλγει δέ μου μᾶλλον τὸν νοῦν καὶ ἥδονὴν ἐντίθησι
 τῇ ψυχῇ πρῶτον μὲν θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον ἀγάπησις, εἴτα δεσπο-
 τικὴ καὶ θεία παράκλησις, ὅταν ἀκούω ὁήματι βραχεῖ σωζόμενον
20 ληστὴν καὶ παραδείσου πολίτην γινόμενον, ὅταν ἀμαρτωλὸς γυνὴ
 λαμβάνῃ πταισμάτων ἀφεσιν καὶ παῖς μοχθηρὸς ὑπὸ πατρὸς οἰκτίρ-
 μονος καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐορτάζοντος. «Ηδομαι δὲ μετὰ ταῦτα καὶ
 τῷ πόθῳ τῶν σῶν λόγων, ὡς ὑπὸ τῆς σῆς βασιλείας παρακαλούμε-
 νος.» Ηδομαι καὶ ἀγαπῶ, καθὼς Δαυὶδ ἔλεγε, τὸν Ἰωνάθαν ποθῶν
25 καὶ τούτου πολλοῖς καὶ μακροῖς χρόνοις γλυκόμενος, «Νῦν ἀποστε-

κς' Περιλαμβάνεται ἐν φ 161β—163α τοῦ κώδικος Βιέννης
 Phil. 342.

- 1. βασιλεῦ δέσποτα 8. δὴ προσέθηκα δι' ἃ μοι 12. παθῶν
- 13. βούλει καταδίκην 14. ἔόντι θολερῷ Ἡροδ. VII, 35 ὅντι δο-
 λερῷ τε προσέθηκα ἐκ τοῦ Ἡροδότου 15. ποιούμενος 19. (καὶ
 κατωτέρῳ πανταχοῦ). ὅτ' ἀν.

21—22. οἰκτειρόμενος

ροῦμαι τῆς σῆς μακρινόμενος φιλανθρωπίας.» Αἰαῖ, φεῦ τῶν ἐμιῶν
ἀτυχημάτων. "Οταν ἡλπίζομεν διαυγάσαι τὴν ἡμέτερον ἥλιον, τὰς
κόρας ἀπεγλαυκώθημεν· ὅταν τοῦ λιμένος εἴσω γενέσθα: προσεδο-
κήσαμεν, πέτρᾳ πρόσφραγέντες ἐναυαγῆσαμεν. Πλήν, ἐπεὶ τῷ χρόνῳ
5 καὶ τὸ κακὸν ἐν ἔξαι γινόμενον κουφοτέραν τὴν λύπην ἐργάζεται,
μὴ μέμψῃ, φιλάγασθε βασιλεῦ, γέροντα παῖξαι βουλόμενον. Παίζει
γὰρ καὶ πολιά, τὰ δέ παγνια πάγνια σεμνά. 'Ησπάσω τὸν διοῦλον
σου, τὸ δὲ φίλημα πασχατικὸν εἶναι προσέθηκας, καὶ ζητῶ ποίου
τοῦτ' ἦν Πάσχα. Εἰ μὲν γὰρ τοῦ παρελθόντος, ποιῶ καὶ τὸ σήμερον,
10 ζητῶ δὲ καὶ τὸ πρότερα. Χαίρω γὰρ καὶ ἀγάλλομαι, προσομιλῶν που
τῇ γλυκύτητι καὶ συνεχῶς ἀπαίζόμενος. 'Άλλ' ἵνα μὴ φορτι-
κός, περιττὰ γράφων, γενήσωμαι, εἰς εὐχὴν μετάγω τὸν λόγον, δυ-
σώπῶν τὸν στέψαντά σε καὶ σώσαντά σε πολλῶν ἐκ κακῶν θεὸν ἀντὶ
τῆς Τιμοθέου τύχης ἐκείνου τοῦ Κόνωνος αὐτόν σοι συμπαρεῖναι
15 τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν 'Ιησοῦν Χριστόν, ἵνα καὶ σοῦ καθεύδον-
τος αὐτὸς ὑπερομαχῇ καὶ ὑπεραπέζηται τῆς σῆς φιλανθρώποι καὶ
ἀγαθῆς βασιλείας.

"Ἐρρωσο καὶ μέμνησο τοῦ γεγραφότος,
λάτρου ταπεινοῦ, δυστυχοῦς, ἀγραμμάτου.
Σοφῶς ἀνάσκου νηπίων ψελλισμάτων
ὅ πάνσοφος νοῦς καὶ σοφῶν οράντης λόγων.

20

[Κωνσταντίνω τῷ Κόμβῳ].

'Επεὶ καὶ πρεσβείᾳ φίλου καὶ μαρτυρίᾳ καλὸν πείθεσθαι, ὅταν
μηδέτερον κατὰ πάθος γινόμενον ἦ, ἀλλ' ἐκ συνειδήσεως ἀγαθῆς
καὶ φοβουμένης τὸν Κύριον, ἥκετω ἦμιν ὁ μαρτυρούμενος μοναχός,
35 τῆς ἐπιζητουμένης αὐτῷ διακονίας τευξόμενος, εὐδοκοῦντος θεοῦ.

Σοὶ δὲ ἔστω φρόντις τοῦ μὴ σφαλῆναι ποιῆσαι τὸν ἐπερχεομένον
τῇ μαρτυρίᾳ σου.

1. αἰαὶ 2. ἡλπίζωμεν διαυγῆσαι
 ιη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 201β τοῦ 'Οξωνιακοῦ
 'Επιγραφή: Τῷ αὐτῷ. 'Αλλὰ προηγεῖται
 ιτις τῷ Κόμπῳ, ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 1δ'
 22. επει Α ἵνδ' ἔτερον 26. ἐμπερεισθέντα.

211

ટેક એપ્સ ટેક

Πάντες μὲν ξέχαιρον τὴν ἀνάστασιν ἕορτίζοντες, καὶ τὴν τοῦ
ξαρος ὑρῶντες ἐπιλαμπουσαν ἥδη ὅραιν ἐνήδυντο· χαίροισι γὰρ
ποι τούτοις ἀεί πανιγυρίζοντες ἀνθερωποι. Ἐμοὶ δὲ τούτων μὲν
διὰ φροντίδος οὐδὲν ἦν, εὐφρανόμην δὲ μόνη κατεντυγχάνων τῇ
5 πολυεύκτῳ ἐπιστολῇ, συγγνώμην καὶ ἀμνηστείαν εὐαγγελίζομένη
μοι παραλόγου καὶ δαιμονίου πταισμάτος. Παντοδεπός οὖν ἐγεγόνειν
ἀπὸ τῆς χάρᾶς, ἐπίγνουν, ἐξήλουν, ἐμακάριζον. Ἐπίγνουν τὸ κάλ-
λος τοῦ λόγου, ἐξήλουν τὴν φύσιν, ἐμακάριζον τοὺς τεκόντας.
Αὗτὸν γὰρ ἐδύκουν δρᾶν τὸν Ἐρμῆν ἐν τοῖς γράμμασιν περιχορεύ-
10 οντα καὶ σοβαρευόμενον. "Ομως ἡπίστοιν κρατῶν καὶ ὅτι μὴ ἐνύ-
πνιον βλέπειν δοκῶ ηὐχόμιτην. Ἀλλί; δέσποτα καὶ σῶτερ καὶ ἀντιλη-
πτορ καὶ βοηθέ· πάντα γὰρ εἴ μοι σύ εὐγνωμονήσειας καὶ μὴ ἐλλεί-
ποις γράφων μεί καὶ ἐπάρδων κατεψυγμένην καὶ καταυγμῶσαν
γλῶσσαν ἀμαθίᾳ καὶ ἀγροικίᾳ καὶ ἰδιοτισμῷ. Ὁ δὲ Κύριος δῶῃ
15 σοι μετ' εὐζωίας μακρότητα ἥμερῶν τί τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἀπαξιοῖς
τοῦ μηδενὸς μέιον ἀνθρωπον λόγου καὶ προσοίσεως ἀξιόν.

11

Tamilakam

Καὶ πάλιν ἐγώ σοι Λάχων δὲ λάλος· οὐ γὰρ τῶν λόγων ὅώμη τοῦ
ἐπιφερομένου τὰ γράμματα τὴν τῶν ἡμετέρων λόγων περιαιρεῖ πως
πληθύν. Παρὸν οὖν ἀπὸ γλώττης ἀντλεῖν, οὐ καλὸν ἀπὸ τῆς νεκρᾶς
20 τῶν γραμμάτων πηγῆς ἀρύεσθαι, καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρὸς οὗ οἱ τε
ὅντος μὴ τὰ καὶ τὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ζοιγὰ διαγγεῖλαι κοινῶς.

κή'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 201β.-202α τοῦ Ὀξωνιακοῦ κώδικος
Misc 242 3. πω 5. ἀπιστείνειν 7. ἀπὸ. Γραπτέον ὑπό ;
9. ἔδόκουν ὅρῶν ἔρμην ἐκ τοῦ ἔρμην περιχορέβοντα σοβαρε-
βόμενον 14. γλώσσαν 16. μηδεγύς ἐκ τοῦ μὴδεγύς

λ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 202α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242.

20.05.01

λα'.

Τῷ αὐτῷ

Εἰ πλέον ἔχει γλῶτται γραφῆς, πῶς διὰ γραφῆς τὰ καὶ μὲν ἡμῖς παραστήσωσι, μὴ μὴδὲ γλῶττῃ λέγειν τῶν εὐχερῶν; Ἐστι δὲ δικιῶς ἐπὶ τῶν τοιωντων τὸ ἥττον εἰς δυσκέρειαν αἰρετώτερον. Τῇ τοῦ καλοῦ τούτου καὶ τιμωτάτου Νικολάου γλῶττῃ τὴν τῶν ἡμετέρων 5 ἀναθέμενοι δήλωσιν, ἵμα τε ταῦτα διὰ τῆς ἐκείνου ἀναδιδιδάσκομεν, καντεῦθεν τὸν ἄνδρα βουλόμενοι καταστῆσαι σοι γνώριμον, δπως καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων γνῶς οἶου ἀγαθοῦ ἐστέρητο μέχρι τοῦ νῦν ὁ περιπόθητός μοι δεσπότης.

λβ'.

Τῷ αὐτῷ.

Καὶ τίς οὕτως ἀσυμπαθής καὶ ἄφιλος, τίς τυσοῦτον ἀστοργος 10 παντελῶς καὶ ἡλίθιος, ὃς κατολιγωρῆσαι νόμων ἀδελφικῶν, ὑπεριδεῖν δὲ φιλίας, ἢν ταυτότης τρόπῳ σὺν ἀσφαλείᾳ ἡρμόσατο; Ἡ σὺ δοκεῖς τῇ διαστάσει τοῦ σώματος συνδιαιρεῖσθαι καὶ τὴν διάθεσιν καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἡγῶσθαι, τοῦ χωρισμοῦ τὰς φλόγας τῆς ἐπιθυμίας ἀνάπτοντος, ὥςπερ τὰς ὀρέξεις τῶν ὀρεγομένων οἴδε διερεύειν 15 ἀποτυχία καὶ στέρησις, ὃς ἐγὼ νῦν μᾶλλον τοῦ ἀδελφοῦ περιέχομαι καὶ πλέον ἣ συνόντος καὶ σωματικῶς ἐντυγχάνοντος, καὶ οὐ τόσοῦτον τῷ φαινομένῳ δισταμαι ὅσον τῷ νοούμενῳ συνήνωμαι, ἀπ' ἐναντίας δρμώσης τῆς ἐπιθυμίας τῷ σώματι κατὰ τὴν τῶν οὐρανίων ἀναλογίαν καὶ μίμησιν, ὃς πρὸς τὴν φορὰν ἀντιβαινόντων τοῦ περιέχοντος εἰς ἐναντίαν συμβαίνει τοῖς ἀνθελκυσμοῖς ἀντιστρέφεσθαι. Οὗτοι 20 καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ σέ μᾶλλον τῇ γνώμῃ τρέχων διατελῶ, καὶ, εἰ ἀφί-

λα' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 202α-β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242.

1. Τί πλέον 2. μὴδὲ 3. (καὶ ἄλλαχοῦ πολλαχοῦ). τὲ 6.
καντεῦθεν καταστῆσαι.

λβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 202β—203β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242.

11. ταυτότης. 16. συνόντες ἐντυγχάνοντες 17. ἀπεναντίας.
20. ἀνθελκυσμοῖς.

στασαι, δοκῶ *[†] τοῖς μὴ πρὸς τὴν ἔφεσιν βλέπουσιν· οὐτε γὰρ σκιὰν
διαστῆναι τοῦ οἰκείου σώματος δυνατόν, οὐτε ἡμᾶς ὅλως τῆς περὶ σὲ
καὶ μνήμης καὶ διαθέσεως. Καὶ τί δεῖ ταῦτα λέγειν ὡς πρὸς ἄπιστον
ἀδελφὸν καὶ τῶν ἀλύτων τῆς φιλαδελφίας δεσμῶν ἀπείραστον;
5 'Αλλὰ τῶν ἔξῆς τί σοι βούλῃ πρῶτον καὶ διηγήσομαι, τὰ παρόντα
δεινὺ ἢ τὰ προσδοκῶμενα χαλεπά, τοὺς ἐπικειμένους φόβους ἢ τοὺς
ἔλπιζομένους καὶ δύνους; Πάντοθεν γὰρ καὶ διὰ πάντων τὰ μὲν ἐπι-
φέρεται τῶν κακῶν, τὰ δ' ὑποπτεύεται. Τὸ δὲ τούτων ἔμοις χαλεπώ-
τερον ἢ τῆς ἐμῆς παρηγορίας σοῦ, φημι, τοῦ δεσπότου στέρησις
10 μεν' οὐ καὶ τὸ λυποῦν ἀπαν κοῦφον καὶ τὸ ἥδιν καὶ τερπνὸν σοῦ
μὴ παρόντος ἀνιαρὸν καταφαίνεται. Τὶ γὰρ δὲ βίος τῷ Ἀχιλλεῖ Πα-
τρόκλου χωρίς, τὶ δὲ τῷ Πυλάδῃ Ὁρέστου, τὶ μὲν Πολυδεύκους τῷ
Κάστορι, τὶ δὲ τῷ Ἀρμοδίῳ Ἀριστογείτονος ἢ τοῖς ἄλλοις δπόσοι
τὸ ἀδελφὸι χαλεῖσθαι καὶ διατελεῖν ἥρετίσαντο. Διὰ ταῦτα κατηφῆς
15 ἐγὼ καὶ τοῖς παροῦσιν ἀχθόμενος καὶ ὡς ἐν αἰχμαλωσίᾳ βαρβα-
ρικῇ διακείμενος, μηδενὸς δύντος τοῦ τοῖς ἡμετέροις συμβαί-
νοντος ἥθεσιν. 'Ο γὰρ τὸ λόγιον τιμῶν κατὰ τὸν Ἰωάννην οὐδεὶς
βάρβαρα δὲ ἥθη καὶ λόγοι καὶ γνῶμαι κατὰ μηδὲν ἡμῖν συμφερόμε-
ναι, δ δὲ τοῦ συνετοῦ μνηνονεύσας παρὰ τὸ μὴ συνιέναι δόξαι καὶ
20 γέλωτα ὄφλησε. Τιμᾶται δὲ κατ' ἄκρας Ἐρμῆς οὐχ δ λόγιος, καὶ περὶ
τὴν κλεπτικὴν δρῶνται πάντες ἔξησκημένοι τὰ μάλιστα πολὺ τῇ τέ-
χνῃ καὶ τὸν Λυδὸν παρελαύνοντες· οὓς καὶ τῆς εὐφυίας ἐγὼ θαυμά-
ζω καὶ ὑπεράγαμαι, ὡς καὶ ἥδεως ἄγειν τὴν τῶν προσιόντων ἀφαί-
ρεσιν, οἵς εἰ Κράτης ἐκεῖνος ξυνδιεγένετο, εὗρεν ἀν τῆς ἐλευθερίας
25 ἀμύμονας συνεργοὺς φθάνοντας τὴν τῆς πλατείας τῶν χρημάτων
ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἐκφυροῦται πατωρίας τὸν φιλόσοφον ἀπαλ-
λάτοντας. Ταῦτα με παρὰ τὸ ἀνιᾶν καὶ τέρπει μᾶλλον καὶ ἐλευθέ-
ριον τίθησιν, ἀνιᾶ δὲ καὶ πλεῖστα ἢ ἐπὶ πλέον προσδοκωμένη τῆς δε-
σποτικῆς ὄψεως στέρησις καὶ ἢ ἐν τῇ τοῦ Πέλοπος ὑπερορίᾳ, ἵν'οῦ-
30 τως εἴπω, κατάκρισις, τὸ τῆς ἀμαθίας ἡμῶν ἐπιτίμιον, εἰ καὶ περια-

1. ἔφεσι. Γραπτέον Ἐφεσον; ἐν τῇ ὕψῃ ἐνταῦθα τε καὶ
ἄλλαχοῦ Σῇ 4. ἀδελφὸν 5. βούλει 8. ὑποπτέβεται 11.
ἄχιλεῖ 13. τὸ πόσοι 14. ἥρετήσαντο 'Ἐν τῇ ὕψῃ Σῇ καλῶς
20. καὶ κατ' 21. λεπτικὴν 23. ὑπεράγομαι ἐκ τοῦ ὑπεράγωμα
25. ἀμείμονας 27. ταῦτα ἀνιᾶν 28. ἐπιπλέον 29. ὑπερορίᾳ

οεὶ πως τὴν λύπην ἢ οὐκ εἰς μακρὰν ἐλπίζομένη ἐπάνοδος καὶ ἡ τοῦ φαινομένου μετὰ τῆς ἐπιθυμίας συνδρομή τε καὶ σύνεσις καὶ τῶν διεστώτων μερῶν ἢ μελῶν ἡ ἐπέλευσις. Γένοιτο δὲ καὶ διὰ ταχέων ἐπανελθεῖν καὶ τοῦ ποθεινοῦ καὶ ἥδιστου καὶ θεάματος ἐπι-
5 τυχεῖν καὶ ἀκούσματος.

λγ'

Πρὸς βασιλέα

"Εστι μὲν καὶ ἄλλα πολλά, φιλάγαθε βασιλεῦ, ἢ θεοῦ εὐδοκίᾳ
ἐλπίζομεν καὶ ἀκοῦσαι καὶ θεάσασθαι καὶ εὐφραίνοντα τὴν ταπεί-
νωσιν ἡμῶν καὶ ὅλου τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ καὶ εὐτυχίας καὶ ἀν-
δραγαθίας καὶ νίκας καὶ τρόπαια, ἀλλὰ τὴν πάντων μεγίστην εἰφρο-
10 σύνην καὶ θυμηδίαν ἀκούσαντες καὶ πληροφορηθέντες περὶ τῆς εὐ-
ρωστίας καὶ ὑγιείας τοῦ κράτους σου, θεοτίμητε βασιλεῦ, τέως οὐδὲν
ἔτερον ἐπιζητοῦμεν· ἀρκεῖ γὰρ ἡμῖν τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην εὐ-
πραγίαν καὶ εὐτυχίαν. Καὶ ἔδει μὲν ἡμᾶς, εἴπερ οἶν τε ἦν, σιμ-
μεριστὰς γίνεθαι τῶν πόνων καὶ τῶν καμάτων σου καὶ συνδιαιφέρειν
15 τὰς θλίψεις καὶ τὰς μερίμνας, ἃς καθ' ἐκάστην ὡς γενναῖος καὶ
ἀγχίνους καὶ ἀσύγχριτος βασιλεὺς ὑπομένεις, ἀλλὰ τὸ γῆρας καὶ ἡ
ἀσθένεια καὶ ἡ τῆς ιερωσύνης διακονία οὐ συγχωρεῖ τοῦτο πρὸς τὸ
πάρόν, καὶ συγγίνωσκε καὶ συγχώρει, τὴν προθυμίαν καὶ τὴν προαί-
ρεσιν ἀντί πάντων δεχόμενος. Οὐκ ἀγνοεῖ δέ, ὡς οἶμαι, ἡ σιμπαθε-
20 στάτη ψυχή σου τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐξ ὅλης καρδίας
διάθεσιν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ὅπως μεριμνῶμεν καὶ περικαό-
μεθα ὑπὲρ τῆς ἀγίας βασιλείας σου, ὡς ἀνταξίους ποιήσῃ ἡμᾶς ὁ
φιλάνθρωπος Κύριος καὶ ἴδεῖν καὶ περιπτέασθαι σε ἐν φιλήματι
ἀγίῳ. Τὸ δὲ νῦν ἔχον, φιλανθρωπότατε, διὰ τῶν ἀναξίων καὶ ἀπαρ-
25 οησιάστων ἡμῶν εὐχῶν καὶ τοῦ παντὸς πληρώματος καὶ τῶν Χριστι-
ανῶν [παρέχοντες] καὶ τὰ δάκρυα ἐνεργούμενα καὶ βοηθούμενα πιρὰ
τῆς σῆς σπουδῆς καὶ εὐλαβείας καὶ τῆς τῶν θείων ἐντολῶν φυλακῆς
παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ τῆς ἀγίας καρδίας σου διὰ τῶν πε-

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 203β—204β τοῦ 'Οξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

4. ἥδυστου 11. ὑγείας κράτου 17. ιεροσύνης. 20. ὅλης
22. ἀναξίους 25. ἀπαρισιάστων

νιγῶν τούτων καὶ ὀλίγων φημάτων ἐφαπτόμεθα, ἵνα μὴ ἔξι ἀμελείας καὶ τῆς ὁραθυμίας καὶ τῶν καλῶν ἀπραξίας παρεμποδίσῃς τὰς τῶν Χριστιανῶν εὐχάς, μάλιστα τὰς δὲ ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν παροησίαν ἔχοντας, εἰς τὰ ὅτα Κυρίου ἀνέρχεσθαι καὶ κρούειν εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ καὶ εἰς ακούεσθαι. Ναί, ναί, φιλανθρωπότατε βιαστένε, σπωδασον καὶ ποίησον διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν φυλακῆς καὶ τῆς τῶν κακῶν ἀποχῆς μὴ εἰς κενὸν γενέσθαι, μηδὲ τοῦτο νῦν τὸ προφητεῖον πληρωθῆναι, τὸ Ή προσευχή μου εἰς τὸν κόλπον μου. Ἀλλὰ φάνηθι, βασιλεῦ, βιαστής τῆς φύσεως, φάνηθι, τοῦ καιροῦ τῶν ἀγώνων εἰς τοῦτο προτρεπομένου σε. Εἴ γάρ τοις νίκουσι καὶ μὴ παρολισθαίνουσιν ἐν τινὶ οἴδε συνεφάπτεσθαι τῶν πόνων θεός καὶ σοὶ δηλαδὴ συνεφάπτεσθαι, καὶ τροπωσάμενος βάρθιαρα ἔθνη ὑψωθῆσθαι.

Ἐπανίης, ἐπανίης ἡμῖν τροπαιοφορῶν καὶ μέγιστον ποιούμενος θρῆσιβον ὃς ἄλλος Μάρκος Αἰμίλιος. Τοῦτό σοι εἰςήγησις πατρική, ἦν 15 ἐντελῆ ποιησάμενος εὐφράνσις πάντας Χριστιανούς, οὓς ἐκκαίει νῦν ἡ ἀγάπη σου διὰ τὴν τῆς ἐν σοὶ εἰσεβίας παρονσίαν

25.

Τῷ Μιχαήλ.

Ἐκαρτέρεοντι ἐν ἔγωγε . . . . .

λε..

Τῷ αὐτῷ

Εἰ μὴ καὶ πρὸς τὴν μεγάλην σου γράφειν ἐμέλλομεν σύνεσιν, τάχα ἐν ἐδεήθημεν ἀπὸ πλειόνων λόγων καὶ πειθοῦς αὐτῆς συμπραττούσης, ὥστε λαβεῖν τὸ ζητούμενον. Ἐπεὶ δὲ ὁ γράφων μὲν

1. ὄημάτων	ἐφαπνώμεθα	2. ἀπραξίας	6. πόνεσον	7.
. μηδὲ	9. φάνηθι τοῦ	14. αἰμίλιος	15. ἐντελὴ.	

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 204β—205β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242 (A) καὶ τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342 φ. . . (B)..

Ἐπιγραφή : Τῷ Μιχαήλ Α : . . . . . Β ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Βάρδα.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 205β—206α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242.

ἔγώ, ὁ δὲ πρὸς ὃν ἡ αἰτησις σύ, ὃς σώματι καὶ μόνῳ διῆρησαι,
ψυχὴν δὲ τὴν αὐτὴν μοι ἔχειν πεπίστευσαι, οὐκοῦ οἶμαι δεῖν μηκύνειν,
ἄλλ' ἀπλῶς σημαίνειν ὃ βιούλομαι. Γράφω τοίνυν οὐ πρὸς σὲ μόνον
τὸν ὃς ἔγώ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. Τὸ μὲν γὰρ ὑπὲρ Ἰωάννου τοῦ
5 πάντι γράφειν καὶ τῶν κατ' αὐτὸν πραγμάτων ταῦτον ἐστὶ τῷ γράφειν
ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκοῦν, ἀνθρώπων ἀπάντων φίλτατε, ἕπο τῶν ἀνηκόντων
τῷ ἀγαθῷ ἵκεντιρ ἀνδρὶ καὶ μοὶ διαφερόντως ἀγαπωμένῳ ὃς σῶν τε
καὶ ἐμῶν προνοούμενοι ἐν οἷς ἂν Θεόδωρος ὁ εὐλαβῆς ἀνεψιù;
αὐτοῦ δειηθῆ, παρέχων (μὲν) αὐτῷ τὴν ἐκ τοῦ νόμου βοήθειαν. Λει-
10 σεται γὰρ οὐδενὸς ὅτι μὴ τῶν δικαίων, ταῦτα δὲ καὶ τῆς ἡμετέρας
ἄνευ συνηγορίας διδόναι σὺ θερμός τε καὶ προθυμότατος. Καὶ οὐ
πρὸς τὰ τῆς δικαιοσύνης ἔργα προτοφέψαπται τὴν μεγαλόνοιάν σου
βοιλόιενος ταῦτα διδακτικῆς ὑποτίθημι, ἀλλ' ἄξτε σοι τὸ φίλτρον
μόνον ἐνδείξασθαι ὅσον πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ Θεοῦ ἐκείνον ἔχειν
15 δρολογῶ, ταῦτά σοι πεποιθότως ἐσήμανα καὶ ἵνα εἰδέναι ἔχῃς ὡς
ἐμοὶ χαρίζῃ ἐκείνηρ συνεισφέρον τὸ κατὰ δύναμιν, ἐπεὶ οὐδὲν παρὰ
τὸ δικαιοπραγεῖν οἶδας ἔτερον. Συμιρήσαι ἀνέτοιμος καὶ ἡ τις τῶν
καλῶν ἀνέραστος καὶ φιλόνευκος. Μή μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ καὶ νῦν
χαρίζου μοι τὸ ζητούμενον, καὶ μεμνημένος μοι τῆς μικρότητος
20 ἔργωσο καὶ εὐθύμει καὶ ἐνθύδοι τὰ πρὸς Κύριον.

λγ'.

Τῷ αὐτῷ

"Ἄλλος μὲν καὶ προσηγανόκτησεν ἢν ἐπὶ τῷ συνεχεῖ τῶν ἐπιστο-
λῶν ἐπὶ δὲ 'σοῦ, ποθούμενε ἀδελφέ, καὶ τοῦτο τὸ δέος ἀπεστι. Φι-
λεῖς μὲν γὰρ ὡς οὐκ' οἴδε εἴ τις ἔτερος, τὰς ὑπομνήσεις δὲ οὐ μόνον
δτι παρ' ἡμῶν τῶν ἀκριώς ἀγαπωμένων, ἀλλ' ὅτι σοι καὶ ὑλην παρέ-
25 χουσιν εἰς δικαιοσύνην ἀπόδειξιν εὐλόγως καὶ πρινδέχῃ καὶ ἀγκα-
λίζῃ. Τοίνυν καὶ τὸν γραμματικόροφον δέξαι, βίαν ὑποστάντα παρά -

5. γράφειν ἐκ τοῦ γράφηγ (;) αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτῶν ταυτὸν τὸ
10. ἔχης ἐκ τοῦ ἔχεις καταδύναμιν.

λγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 206α τοῦ Ὀξωνιακοῦ κιόδικος
Misc. 242.

21. "Άλλος 23. εἴδ' ἐκ τοῦ οἴδ' μονον 24. ἀκρων

λογον καὶ τομωτάτης ἐκ καρδίας δεόμενον. Ἐάκεσει δὲ αὐτῷ εἰς ἔκπλήρωσιν τῆς ἐφέσεως ἢ πρὸς τὴν σὴν ἀγχίνοιαν ἔντευξις, ἣν χάρισαι αὐτῷ, ποθεινότας, τὴν θείαν σεαυτῷ εὐγένειαν μνηστευόμενος, ἵνα οὐκ ἀμοιρήσεις, ἃδων τῶν Κυρίων ἔλεον καὶ κρίσιν διὰ τῶν ἔργων σου. Ἐρρωσθεὶς καὶ εὔθυμει, ἀριστε δικαιοτῶν καὶ ἀδελφὲ προφιλέστατε, τῆς ἡμετέρας μεμνημένος βραχίτητος.

λξ'.

Τῷ αὐτῷ

Τίς οὐ βαθεῖα αἵτη σιγὴ, ποθούμενε ἀδελφέ; Οὐ γάρ σὲ ἀφίστο μέμψεως, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ παρρησιάσομαι. Σὺ μὲν ἴσχες δτι πραγμάτων δχλος διεκώλυσέ σου τὴν προσαγόρευσιν· ἐγοῦ δὲ οὐχ' 10 οὗτος ἀσχολεῖσθαι σου τὴν ἀγχίνοιαν πιστεύσαιμι ἀν, δις μηδὲ ἀπαξ συγχωρημῆναι προσφθέγξασθαι τὸν οὗτο πιστεύοντα στέργεσθαι. Όρας οὐς πικρῶς δικάζω καὶ ἀσυγγνώστως; Ἀλλ' ἵλεών σοι ἔσται τὸ δικαστήριον, εἰ μεταβαλὼν ἀπὸ τῆς σιγῆς τὴν γλυκερὰν ἀναλάβοις χέλυν καὶ φθέγξῃ μουσικόν τι καὶ ἐναρμόνιον· πάντως δὲ ἥδιον 15 φωνήσεις ἐμοὶ προσύδων τὸ φίλιον ή Σειρῆνες τοῖς πλέουσι. Τὸ μὲν οὖν ἔγκλημα οὗτο λύσεις· δπως δὲ καὶ αἰδεῖσθαι μᾶλλον ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶσθαι πείσεις, ἐγὼ διδάξω. Ὁ τιμώτατος καὶ τὰ πάντα ἐμοὶ σεβάσμιος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Ἡλίου βωμῶν καθηγούμενος οὐ νῦν ἡμῖν [πρῶτον] προσφκείωται, οὐδὲ ἐκ παρόδου μόνον ἐγνώρισται, ἀλλὰ καὶ πάλαι καὶ πρὸς ἄκρον, ὁ δὴ φασι λόγοι πονητικοί, μυελὸν ψυχῆς στέργεται παρὰ τῆς ἡμῶν βραχύτητος. Τοῦτον, ἵνα μὴ μακρολογῶ, δεξάμενος ὡς ἐμέ, ἀπάσης μέν αἰτιᾶσεως ἀφεθήσῃ, ἀπολογίᾳ δὲ τούναντίον ὑπεύθυνον καταστήσεις τὸν νῦν τὴν ἀφωνίαν ἐπιγκαλοῦντά σοι. Παρακαλῶ οὖν, ἀριστε ἀδελφῶν καὶ διαφερόντως 20 φιλούμενε, οὗτο πρὸς τὸν ὅηθέντα τοῦ θεοῦ ἀνθρωπὸν διατέθητι,

3. μνηστεβόμενος.

λξ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 206α—207α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242.

7. βαθεία 10. οὐχ' ἀσχολεῖσθαι μὴδὲ 11. πιστέβοντι 13. μεταβαλλὼν ἐκ τοῦ μεταβάλλων 15. σηρῆνες ἐκ τοῦ σηρεῖνες. 19. πρῶτον προσέμηκα 20. δὴ φασὶ 23. νοῦν 24. ἐπιγκαλοῦντα.

ἥς ἂν εἰ καὶ πρὸς τὸν ἔμόν τε καὶ σὸν θεῖον κοινὸς γὰρ ἀμφοτέρων,
ἐπείπερ εἴς ἡμεῖς ἐν Χριστῷ, ἐβουλήθης διατεθῆναι. Καὶ τῷ μὲν
θεοφιλεῖ καὶ ὄσιοτάτῳ καθηγουμένῳ γενοῦ καθάπερ ἡ αἵτησις, ἐμοὶ
δὲ καὶ γράφοιν τὰ κατὰ σὲ τὰ μέγιστα χαρίσῃ καὶ τελεώτατα, καὶ
εἴπι πᾶσι σύζυγοι καὶ μέγα χαῖρε καὶ γίνου προβαίνων μέγας καὶ ταῖς
καθ' ἡμέραν καλέσεσι πρὸς αὐτὴν ἀνάγου τὴν τῶν ἀρετῶν τελει-
ότητα.

λη'.

Τοῦ αὐτοῦ Νικήτα τοῦ μαγίστρου τῷ αὐτῷ Μιχαήλ.

"Εδει μὲν γλώσσῃ οἰκείᾳ καὶ χείλεσιν αὐτοῖς καὶ ζώσῃ φωνῇ
προσομιλῆσαι σοι, ἀνδρῶν ἀπάντων ἀριστε καὶ αἰδεσιμώτατε, ἀλλ' ἐπεὶ
10 τοῦτο τέως ἀδύνατον τὸ κατ' ἔμὲ καὶ πάσις ἀνωτέρῳ παρακλήσεως·
τέθνηκε γὰρ ἀνίστρος καὶ κεχώρισται ἀπ' ἐμοῦ οὔπερ ζῆν οὐκ ἀν δυναί-
μην χωρίς, ὃς ἐπνεέ με καὶ ἐκοίνου πάντα τὰ κατ' ἐκεῖνον ἐμοί,
ἔζων δὲ ἐν αὐτῷ καὶ μόνῳ ἐγώ· διὸ τοῦτό μοι καὶ βίος ἀβίωτος καὶ
αὐτὸ τὸ ζῆν τὸ πᾶσιν ἥδιστον μισητὸν καὶ φίλα μοι τὰ ἐν "Ἄδου
15 μόνα καὶ ποθεινὰ μετ' ἐκεῖνον. Οἶσθια δήπου πάντως, ὅτι τῶν
φιλουμένων ἐμοὶ πάντων ποθεινότερος σύ. Εἰ οὖν καὶ αὐτὸς ὅμοίως
ποθεῖς καὶ σοι μέλει περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἔτι με τοῖς ζῶσι συνεῖναι,
θᾶττον ἥδη ἐπάνηκε. Παρηγορήσεις γὰρ καὶ ψυχάγωγήσεις ἐπιφα-
νεῖς καὶ κἄν ἐπ' ὀλίγον τῆς ἀθυμίας ἐπικουφίσεις· τέλεον δὲ οὐκ·
20 ἄλλος τις ἡ αὐτὸς ἐκεῖνος πάλιν ἀναβιοὺς κάμοι χαρισθεὶς ὡς "Ἀλκη-
στις Ἡρακλεῖ· ὁ κάκεῖνο μῆθος καὶ τοῦτο γενέσθαι ἀδύνατον.

1. ὡσὰν 6. καθημέραν.

λη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 207α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

8. δει μὴ γραφέντος τοῦ "Ε ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου 9. προσομι-
λήσαι ἐκ τοῦ προσομυλῆσαι αιδεσιμώτατε 10. τὰ ἀνωτέρα

11. κεχώριστε 13. τοῦτο 14. ἥδυστον μυσητὸν 16. πο-
θηνότερος 17. μέλλει 18. ἐπιφανεῖς ἐκ τοῦ ἐπιφανεῖς ἐπικου-
φίσης ἐκ τοῦ ἐπικουφήσης 20. τίς 21. ἀδύνατος

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ ΙΘ'

12

λ.θ'

Τῷ αὐτῷ

Ἐπέστυψας διὰ τὴν σιγὴν καὶ δέδωκας θαρρεῖν, ὃς οὐ πέπαιρε τοῦ φιλεῖν, ὑπερφρέστατε. Τοῦ σφόδρα γάρ φιλοῦντος σημείου τὸ παθάνεσθαι παρορώμενον καὶ ὑνειδίζειν τὸν ἀμελοῦντα καὶ ἀφιλίᾳ ἐπεγκαλεῖν. Ἐγὼ δὲ οὕτως ἔχων ὡς εἶχον καὶ τῶν τῆς ἀγάπης ἕπιάλξεων μή ἔκστάς μηδὲ τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἐλείνης, ἵν τάχα καὶ αὐτὸς μαρτυρίσειας, εἶχον τὴν σιωπὴν οὐκ ἀμελείᾳ τῶν φιλικῶν, ἀλλ' αἰδοῖ καὶ φόβῳ τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπιλογισμῷ τοῦ περὶ ἐμὲ ἀρανοῦς. Ἐδεδίειν γάρ, κακῶς μέν, ἐδεδίειν δ' ὅτιν, μή ποτε θρασύτητα ἐγκληθῶ γράφων πρὸς τῷ χρόνῳ καὶ θρόνῳ καὶ τρόπῳ ὅτι
11 συγκρίσει μου ὑπερέχοντα, καὶ ὅηθῇ ἐπ' ἐμοί. «Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα» καὶ «Μὴ τῶν σῶν πτερῶν ὑπερίπτασο». Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τῆς σεβαστῆς σου γραφῆς ἐδόθη μοι τὸ ἐνδόσιμον, ἵσως αἰτίσση, ὥςπερ γῆγ τὸ σιγᾶν, οὕτως αἴθις καὶ τὸ μὴ σιγᾶν.

μ'.

Τῷ αὐτῷ

15 Κατάγομος οὖσα τῶν τῆς ἀγάπης καλῶν ἡ ἴερά σου ψυχὴ οὐ τῶν ἐν ὕψει μόνον διαφανῶν φίλων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀφανείᾳ κειμένων καὶ χθαμαλότητι καὶ μέμνηται ἀεὶ καὶ συλλαβῶν ἀξιοῖ καὶ προσογήσεων. Καὶ τοῦτο δῆλον ἀφ' ὧν ἔχεις διὰ μνήμης ἐμέ, ἀνθρωπον, ὃς καὶ ὁ βίος καὶ ὁ τρόπος καὶ ὁ λόγος τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἀπεκλήρωσε, τοσοῦτον ἀφανείᾳ καὶ ἀφελείᾳ κρυπτόμενον, ὡς μόλις καὶ
20 τοῖς καθ' οἷκον γινώσκεσθαι διὰ τὴν σμικρότητα, καñν τὸ σὸν ὀξυδερκὲς τῆς ἀγάπης οὐκ' ἔλαυθον. Οὐ γὰρ τοσοῦτον τῆς φίλοις ὅπον αὐτός ὄρᾶς, οὐδὲ τοῖς ὀφιθαλμοῖς ἄκροις ἐπικάθηται. σου τὸ φίλτρον, ἵν'

λθ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 207β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

\ 1. δέδοκας ἀρέειν 2. ὑπερφρίέστατε 3. παθένεσθαι 5.
 ἐτεάλξεων μήδὲ παλαιᾶς ἐκ τοῦ πάλαι 6. εἶχον ἐκ τοῦ ἔχων
 7. ἐπιλογῆσμῶν 10—11. σαύτὸν ἔλα.

μ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 207β—208α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

ἵμα τῷ ἔκπεσεῖν τὸν φίλον τῆς ὄψεως ἔκπεσῃ καὶ τῆς ἀγάπης, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ ἐνδομυχοῦντί σου τῆς ψυχῆς ταμείῳ, καὶ, ἵνα πικρότερον εἴπω, ἐν τῇ τῆς ψυχῆς ψυχῇ, εἴ τίς ἐστι καὶ τῆς ψυχῆς ψυχή, αἱ ἀποθῆκαι τῆς ἀγάπης κεκολαμμέναι τὸ ἀνεπίληπτον ἔχουσαι καὶ τὸ ἀλάθικτον διδοῦσαι τῶν ἐν ψιλῇ συνηθείᾳ ποτὲ γεγονότων σοι. 'Αλλ' ἀντιδοίησοι Κύριος ὁ τὴν ἀγάπην νομοθετήσας τῆς ἀδόλου φιλίας τὸ μίσθιμα ἔγκαρπον καὶ παράσχοι ἀλλιγίλοις συνελθεῖν πρὸς ἐνθένδε, ἀπελθεῖν.

μα':

Τῷ αὐτῷ

Καὶ τὸ κάτοξν τῆς τῶν γραμμάτων εἰσπράξεως καὶ ἡ ἀνεξερεύνητος ἔρευνσι τῶν προσεκρετικῶν χουνουβαριασμάτων, ἵνα καὶ τὸν λόγον συμβαθαρισθῶ καὶ τοῖς τὸν λόγον καὶ τὸν τρόπον βαριθάρωις, στενώσαντα πάντοθεν, στενὴν ἴγανκασαν ἐνθεῖναι καὶ τὴν γραφήν. Οὐ γάρ ἐσμεν ἔσωτῶν, ἀλλὰ τῶν ἀγόντων ἡμᾶς ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῶν ἀγομένων ὑπὸ τῶν ἀγόντων τοὺς ἀγοντας. Τὸ αἰτηθὲν σύγιστρον, 5 ἢ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ ὑποσχεθέν, ἐξεπέμφθη, ὅσον μὲν εἰς τὴν ἐργασίαν οὐκ ἀχρηστον, εἰ δὲ καὶ τῷ σῷ ἀρεσκείᾳ καὶ ὑπουργίᾳ χρίσιμον, ἀδηλον. Γνώριζέ μοι τὰ κατὰ σὲ καὶ [τὰ] τῶν φίλων καὶ

1. ἔκπεσεῖν 2. ἐνδομυχοῦντι τί 3. ἀλάθικτον διδοῦσι ἐκ τοῦ δηλοῦσι 4. σοι ἐκ τοῦ σου ἀντιδοίη σικε.

μα' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 218α-β τοῦ 'Οξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242.

10. τῷ προσεκρετικῷ προβλ. τοὺς μετὰ τὸν Θεοφάνην (Theophanes Coniuntuatus) ἐκδ. Βόνης σ. 441, 16.:

Στεφάνου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων κατενεχθέντων ἀπὸ τοῦ παλατίου προτροπῆς Κωνσταντίνου τοῦ προφυρογεννήτου, χωνουβαριασμὸς γέγονεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μαγίστρου Ἰωάννου τοῦ Κουρκούα τοῦ ἀποδομεστίκου τῶν σχολῶν καὶ εἰς τὸν τοῦ μαγίστρου Ρωμανοῦ Σορωνίδου καὶ καὶ εἰς ἐτέρους καὶ διαφόρους οἶκους, καὶ διαρπαγὴν καὶ πτωχείας αὐτοῖς προξένησαν.

'Ἐν τῇ λατιν. μεταφρ. contigit gravi hiata terram dehiscere .. 12. ἐνθεῖναι ἐκ τοῦ 13. ἐνθῆναι γάρ ἐσμὲν 14. σύγιστρον ἔχει καλῶς;

τοῦ κοινοῦ πατρὸς καὶ θείου, ἵνα τῇ βασιλευόσῃ ἐμπολιτεύῃ καὶ μήπω ἔξορμήσῃς πρός τὰ τῆς Μονεμβασίας καὶ τὰ δώματα ἣν μέλαινθρού, κλυτὰ δὲ χάριν σήν, ἐπεὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ μάλα κλιτὰ καὶ πεπονημένα καὶ κείμενα. Ὑγίαινε ἐν Θεῷ,

μβ'.

Τῷ αὐτῷ

Δεῖγμα σχολῆς ἢ παροῦσα γραφή· μὴ γὰρ οἷου με σχολάζοντα
οιωπᾶν τὰ πρὸς σὲ καὶ ἄναυδον εἶναι καὶ ἀπροσαύδητον, ἀλλὰ σιω-
πῶκτα οἷου με τοῖς πράγμασι περικλύζεσθαι. Ἀρτὶ γοῦν τοῦ συμ-
ποσιαρχεῖν καὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι σχολάσσας ἐπὶ μικρόν, μᾶλλον δὲ
οὐ σχολάσσας, ἀλλ' ὑποκλέψιάς καὶ ὑπεξαγαγών ἑαυτὸν τοῦ ὀκτανείου
ιοῦ καὶ τοῦ ἐγγεῖν τὸ ζωρότερον καὶ προπίνειν φιλοτησίας ἀπροαιρέτους
τοῖς οἷς οὐ βουλόμεθα, γέγονά τε ἐμὸς καὶ εὐθὺς ὑμέτερος, καθη-
κὼς τὴν χεῖρα, μόλις ἴσχυονσαν ἔξυπηρετῆσαι σου τῇ γραφῇ. ()
γὰρ οἵα τε ἦν τὸν γραφέα διανέχειν κάλαμον τῷ κατάκοπος εἶναι
καὶ ἀχθοφορεῖν τοὺς καθημερινοὺς καὶ πανημερίους κώθωνας, πο-
15 λυχωροτάτους τε δύντας καὶ καταγόμους, οἵς ἀντὶ τῶν βι-
βλίων, οἵς συνανετράφημεν, ἐπιχειλεῖς καὶ πλήθοντας ἔξονυχί-
ζομεν. Καὶ δέος μή, προϊόντος τοῦ πράγματος, Οἰνόμαος
ἀντ' ἐμοῦ ἐπανήξω σοι, εἴ γέ καὶ ἐπανήξω σοι. "Ινα δὲ σοι καὶ
πλεῖον εὐαγγελίσωμαι, κατώρθωκα καὶ τὴν μαγειρικήν, πολυστάθ-
20 μου τυχὸν αὐλῆς. Ἐν τούτοις καὶ τοιούτοις ἡμεῖς οἱ βαρυτάλαντοι
καὶ βαρύπλουτοι οἵ πολλάκις καὶ τὸ Θεόγνιδος ἐπιλέγομεν μικρὸν
παραμείψαντες, διτὶ πλόδυτον καὶ πενίην ἀπεύχομαι, εἴη δέ μοι ζῆν
ἀπὸ τῶν ἐνόντων, μηδὲν ἔχοντι κακόν. Σὺ δέ μοι εὐέκτει εἰς τε τὸ
δρώμενον καὶ τὸ νοούμενον καὶ μέμνησό μου ἀνεπιλήστως, καὶ
25 φάλει τὴν ἴθυγενῆ φιλίαν καὶ ἄδολον καὶ κατὰ τὸ ἰῶτα ἀπευθυο-
μένην ἀλλ' ὡς μὴ τόξον καμπυλευμένην οὐ. γὰρ ταῖς καμπύλαις

καὶ τῶν 1. βασιλεύοσῃ ἐμπολιτέβῃ 2. δόματα.

μβ. Περιλαμβάνεται. ἐν φ. 208β—209α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

7—8. συμποτιαρχεῖν 9. ἑαυτοῦ ἀγχεῖν 11. οἵς οὐ ἡμέ-
τερος καθηκὼς τὴν χῆρα οἴα 16. ἐπίχηλαις 19. ἐβαγγελίσωμαι
26. Ἐν τῇ ῥᾳ Ση ὅρα 26. τόξοι καμπηλεσομένην καμπύλοις

ἐνευδοκιμοῦμεν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἴσθύτησι. Περὶ τοῦ καλοῦ Συνάδων διή-
λου εἴ τι ἐν γνώσει σοι.

μγ'.

Τῷ αὐτῷ

Περὶ δεσμοὺς τοῦ γράμματος ἡμεῖς, καὶ πτερόεσσα φίμη.
οὐκ οἶδι ὅτεν πτερυξαμένη ἐπλήρωσε καὶ λόγου καὶ χάριτος ἥδονῆς.
5 ἐκέχυσσε δὲ ἡ φήμη τὸν καὶ προσρήματι καὶ τῷ πράγματι μόνον
Ρωμαῖον τὸν Πανέα Γρηγόριον διαιτητὴν καὶ δικαιοδότην τοῦ Ἀ-
νατολικοῦ [δόνομασθῆναι]. Ἡμεῖς οὖν, γειτονοῦντες τῷ θέματι καὶ
πειρώμενοι γειτονικῶν ἀηδιῶν, χρηζομεν τοῦ τοὺς γειροδίκας κωλύ-
ποντος μὴ ἔχειν μεῖζονας τοῦ δικαίου τὰς χεῖρας μηδὲ τῶν νόμων
10 ίσχυροτέρας τὰς γλώσσας. Καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ἀπροσκλινεῖ δικαιοδοσίᾳ
τοῦ ἀνδρὸς χαίρομεν, ἀγωνιῶμεν δὲ τῷ ἀσυνήθεις εἶναι αἰτοῦ καὶ
πειραν ἥμῶν μηδεμίαν δεδωκέναι αὐτῷ ἢ τὴν ἐκείνου ἥμᾶς λαβεῖν.
Εἰ μὲν οὖν μὴ φήμη τῷ ὅντι τηνάλλως πετομένη ἢ ἡ φήμη, ἀλλὰ
λόγος ἐστὶν ἐναργῆς ἢ ἡ φήμη μέν, ἀλλ' ἡ θεός ἐκείνη ἢ μὴ πάμ-
15 παν ἀπόλλυται, δός μοι ὄμοισιν τὰ σὰ τεύχεα. ἐπ' αὐτῷ θωρηχθῆ-
ναι, τὴν σὴν φημι πρὸς ἐκείνον συνήθειαν, καὶ σύστησόν με αἰτό-
θεν αὐτῷ καὶ πεισον ἔχειν ἐμὲ ἄλλον σέ. Εἰ δὲ μὴ μόνοις τοῖς ἀπὸ
γλώσσης αὐτόθεν συστατικοῖς, ἀλλὰ καὶ γράμμασιν ὀχυρώσεις τοῖς
πρὸς ἐκείνον μὲν χαραχθησομένοις δι' ἐμέ, πεμφθησομένοις δ'
20 ἐμοί, ἵν' ἔχω αὐτὰ συνειθίζοντά με πρὸς αὐτὸν καὶ συνιστῶντά με
τούτῳ, ἀπέχεις μοι πάντα τέως τὰ ἀπὸ σοῦ πρὸς αὐτόν.

εὔδοκιμοῦμεν 1. συνάδων.

μγ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 209α—β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

3. ἡμεν πτερο^σσο πτερυξαμένη ἐκ τοῦ πτερυπταμένη ἐν τῷ κει-
μένῳ, ἐν δὲ τῇ ὥᾳ πτερυξαμένη 5. πρὸςρήματι 8. τούτον
9. μηδὲ 12. μηδεμίαν 13. τωόντι τηνάλλως 14. ἐναργῆς ἐκ
τοῦ ἐναργῆς ἢ μὴ 15. ὄμοιον θωρηχθῆ 12 σύστησον 17.
ἄλλον διασὲ 20. συνιστῶντα.

μδ'.

Τῷ αὐτῷ

Φηλία καὶ δειλία γεγόνασιν αἴτια, δέσποτα, καὶ τοῦ γράψαι νῦν καὶ τοῦ μὴ γράψαι ἀχρι τοῦ νῦν, ἢ μὲν πολλὰ ὑποτεθεῖσα τὰ δίκαια, ἢ φιλία, καὶ πρὸς τὸ γράψειν ἀλείφοντα, τὴν δέ ἀμαθίαν ἡ δειλία προΐσχομένη καὶ τῆς γνώμης ἀπάγουσα. 'Αλλ' ἢ ἀγάπη πρᾶγμα ἔριαιότατον καὶ ὅπλον πάντων κατετολμῶν, ἢ μηδὲ τοὺς χρείττονας λέγουσι μάχεσθαι. Παρόσατο γοῦν τὴν δειλίαν καὶ ἀπεδίσκευσε καὶ ἐπτέρωσε τὴν χεῖρα, πρὸς τὴν γραφήν πολλάκις ἀποναρχίσασαν.

Προσαγορεύω τοίνυν τὴν σὴν μακαριότητα, δέσποτα, καὶ δηλῶ σοι, ὡς τῇ τοῦ Θεοῦ εὑμενείᾳ καὶ τῇ ἀλήκτῳ αὐτοῦ περὶ ἐμὲ ἀνοχῇ ζῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἀξιῶ δέ σε μεμνῆσθαι μου, τοῦ ποτὲ σοῦ καὶ οἰκείου σου, οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ νῦν σοῦ. Ποιεῖ γάρ με μὴ θαρρεῖν τοῦτο λέγειν τὸ μηδὲν ποιεῖν ἀξιόν σου. "Αν τὸν ἐν πνεύματι κοινὸν ἀδελφόν, ἐμοὶ δέ φαίνεται καὶ ὑπὲρ ἀδελφόν, τὸν κῦρον Θεόδωρον, ἐγγένηταί σοι οἰεάσασθαι τὴν ἀρμόζουσαν ἐξ ἐμοῦ διὰ τὸν Φίλιον προσαγόρευσον. Μέμνησό μου, μέμνησό μου, δέσποτα, τοῦ εἰς μηδὲν εὐκαιροῦντος ἄλλο ἢ διημερεύειν ἐν πότοις καὶ καθημερινούς καὶ πανημερινούς κάθισμας διὰ χειρὸς ἔχειν καὶ φιλοτησίας προπίνειν ἀβουλήτως καὶ ἀπροαίρετα.

με'.

Τῷ αὐτῷ

Μικρῷ τῷ τοῦ Ἰκάρου μυθευομένῳ παθήματι περιέπεσον, μακάριοι φιώτατε, τῷ ὑψηγόρῳ πτερῷ τῶν ἐπαίνων σου κουφισθείς, καὶ γάλην

μδ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 209β—210α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

1. Τιλία 2. ὑποτύθεισα 5. μὴδὲ 6. παρῶσαι 8. προσαγορέβω 9. ἀλύκτῳ 10. μεμνῆσθαι 11. οἰκείως σοῦ 12. μὴδὲν ἀν προσέθηκα 16. διημερέβειν 17. πανημερινούς. Μὴ τοι γραπτέον πανημερίους ὡς ἀνωτέρω ἐν σ. 51, 15; πρὸπίνειν.

με'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 210α-β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

19. ἴκαρίον μύθεβομένῳ

κατέπεσον πτῶμα οὐκ ἔλεούμενον. τῷ τῆς ἐπάρσεως καιυχήματι χαυνούμεντος τοῦ κηρωτοῦ δεσμοῦ τῶν πτερωμάτων, εἰ μὴ ταχὺ ὃς εἴμι
ἐπιγνοὺς κατέγνων ἡμικιτοῦ τῆς ἐλαφρίας καὶ τῆς κοινφότητος, ὅτι
παρέπεισθην ὅλως εἶναι τις καὶ ζῆν ὃ μηδὲ ὅν μηδὲ ζῶν, ἀλλὰ παρα-
ζῶν. Σοὶ μὲν χάρο ἔχω τὴν γλῶσσαν λέγειν δεδιδαγμένην κοῦφον
τὸ καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθέναι μεγάλα καὶ τοῖς ἀπτέροις πτερόν, ἐμοὶ
δέ καὶ λόγον καὶ γνώμην ἔξασθενοῦντι τὸ δισαχθὲς ἐπίταγμα φέρειν
βιοῦ συμφορώτατον. Μὴ οὖν ἐπιτίθει μοι πέδας θαρείας ἐπαίνων,
τίνα μὴ ταύταις συμποδισθεὶς κατατριβήσωμαι δὲ καὶ δίχα προφάσεων
10 ἐξ ἐμαυτοῦ συντοιβόμενος. Οὐ γὰρ ἐπίκαιιον ἐπαινος ἀνδρὶ λει-
πογνώμονι, ὃς οὖδὲ παιδὶ ποδησυρέσ καὶ πλεῖον τῆς ἥλικίας χιτώ-
νιον. Παρεὶς οὖν τὸ ἐπαινεῖν ἐπίδος σαῦτὸν εἰς ἐμὴν ἐκδίκησιν, καὶ
σύμπραξον τῷ χαρτοφύλακι ὑπερερεθίζων καὶ παραθίγων τὸν ἄγιό-
τατον πατριάρχην πρὸς τὸ αὐτηρότερον ἔαυτοῦ γενέσθαι καὶ τομω-
15 τέραν πέμψαι τῷ ὑβριστῇ ἐπιτίμησιν. Τίς δὲ οὗτος καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς
ἐμῆς θλίψεως τῷ χαρτοφύλακι ἐγέραπται, ὃς καὶ διδάξει τὸν ζῆ-
τοῦντα μαθεῖν. Ἐμοὶ γὰρ αἰσχρὸν αὐθίς ἥρημένῳ μυθολογεύειν, τὸ
δὲ ὄκνηρότερόν μοι εἰπεῖν ὄκνηρότερον ὅν σεσιώπηται.

μὲν

Τῷ αὐτῷ

"Ἄρτι τῆς ἀνωμάλου καὶ τραχείας ὑδοίπορίας παυσαμένοις, οὗν
20 αἰπεινὴν ἄν καὶ παιπαλόεσσαν οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ δινομάσαιεν καὶ
μήπω τέλεον τὸν κονιορτὸν ἀποτιναξαμένοις τῶν ποδῶν τὴν ἐμὴν
χαρίεσσαν ἐπιστολὴν δὲ κομίζων ἐπέδωκε. Καὶ ὅπόστης μὲν ἐπὶ τῇ
ταύτῃς ἀπολήψει γλυκυθυμίας ἐπλήσθημεν οὐκ ἔστι διὰ γραφῆς

2. χαυνοθέντος 3. ἐπιγνοῦς ἐμαυτοῦ. 4. (δις) μηδὲ ὁ,
παρὰ ζῶν γλώσσαν 8. ἐπιτίθη 9. μὴ αἷς συμποδισθεὶς κατα-
τριβήσομαι δὲ 11. ποδίσυρες 13. παραθίγων 14—15 τομο-
τέραν 15. ἐπιτήμησιν 17. μυθολογέβειν.

μὲν Περιλαμβάνεται ἐν φ. 210β—211β τοῦ Ὁξωνιακαῦ κώδικος.
Misc. 242.

19. Αρτι παυσάμενοι ἀν^{τὸν} μάλου 20. παιπαλόεσσαν 21. ἀπο-
τιναξάμενοι χαρίεσσαν 23. γλίκημίας

παραστήσασθαι. "Οὐτοις μέλι, γλυκάζον οὐ τὰ σπουδαϊκὰ μόρια, ὃν καὶ πρόσκαιρος ἢ ἥδονή, τῶν σῶν θελκτηρίων λόγων ἢ ἥχω, ἀλλ' αὐτὰ καθαῖρον καὶ ἀποσμῆγον τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια. Ως εὗτε γὰς ἐγὼ παρὰ τοιαύτης γραφῆς προσλαλούμενος. Καὶ τί τὰ Κροίσον
 6 τάλαντα ἢ κυρειος θησαυρὸι τῇ ἐπελθούσῃ μοι τανῦν εὐδαιμονίᾳ παραβαλλόμενά τε καὶ παριστούμενα; Λῆρος καὶ γέλως μακρός. Τί γάρ τῶν ἐν βίᾳ θυμητρέστερον ἢ τῶν ὅσα τῶν δρωμένων εἰσὶ τερητνότερον τοῦ τοιαύτης κατεμφρορεῖσθαι γραφῆς; Οὐκ ἔστιν δέ μὴ πάσης ἡμέρας ταύτην ἀνελίττω καὶ θαυμάζω. Πότερον θάτερον
 10 προθήσαιμι θάτερον, τὴν καλλιέπειαν; ἀλλὰ τὴν συνθήκην; τὴν φράσιν; ἀλλὰ τὸ τῶν νοημάτων ἐκκρεμὲς καὶ μετέωρον; "Ως περ γάρ δ σώματι περιτυχών ἀμφοτέρωθεν ἵσῳ τε καὶ καλῷ ἐφ' ᾧ ἀν ἐπιβάλλῃ μέρει τὸν διφθαλμόν, ἐκεῖνὸν καὶ θαυμάζειν ἐπείγεται καὶ οὐκ ἔτι τούτου προκρίνειν τὸ ἕτερον τῷ ἐπ' ἵσης ἀμφοτέροις περια-
 15 παράπτεσθαι, οὐκ ἔστιν οὕτω καὶ τὸ σὸν θάτερον προτιθέναι τὸ ἕτερον. Μόνα γάρ ἵσασι τὰ σὺ τὴν ἵσην τάξιν ἔχειν διηνεκῶς παριστούμενά τε καὶ ἀντεξεταζόμενα. Ἀλλά τί πάθω, κυρίῳ σαμφρ μετρεῖν ἐπιχειρῶν τὴν ἀνεξάντλητον ἄβυσσον δι χερσωθεὶς ἐγὼ καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν καὶ γλῶσσαν ταῖς βιωτικαῖς περιστάσεσιν; Εἰ γάρ
 20 εἶχον σχολήν, ὃς κατακόρως τῶν φιλοσοφίας δργίων ἐμφορηθῆναι, οὐχὶ τῆς καταργουμένης μόνον, ἢν 'Αριστοτέλης καὶ Πλάτων καὶ Χρύσσιπος ἐφιλοσόφησαν, ἀλλὰ καὶ ἡς αὐτὸς ἀντέχῃ καὶ περιέχῃ.
 οὐδ' οὕτως ἀν ἥρκουν πρὸς τοσαύτην ἀντοφθαλμεῖν τῶν λόγων
 25 ἀρμονίαν τε καὶ διάρθρωσιν. "Ως τ' ἀσφαλῶς ἀν ἔχοι τὸ σκάρος τῶν
 ἔμῶν οὐτιδάνῶν λόγων τοῖς τῆς σιωπῆς ἐποκεῖται λιμέστι, μήπως,
 ὑπὸ σαμφρόν γε δῆν, ταῖς παλιρροίαις ὑπέροχαντλον γένηται. Δώροις δι τοῖς δρείοις καὶ ἀστλίᾳ παραπλησίοις ἡμᾶς δεξιωσάμενον τοὺς ὑλικοὺς
 καὶ γηίνους ἡμεῖς ἀντιδεξιούμεθα ἵχθνι ταριχευτῷ καὶ ἴσχυίσι μικραῖς
 30. Εἴης μοι διὰ παντὸς ἐρρωμένος, μακαρία, καὶ τοῖς τοῦτο καὶ
 τῷ τολλάκις, ψυχὴ τοῦ ὀλικῶς σε φιλοῦντος μὴ ἐπιλανθανόμενος
 Μιχαήλ.

ὅ. τανῦν. 6. γέλος 8—9 μὴ τὰ τῆς ἡμετέρας ταύτην 9
 καὶ θατέρου 10. θάτερον σῆμαντην ἐκ τοῦ σὴν θήκην 11
 εκκρεμὲς 13. ἐπιβάλλει ἐκεῖνον 14. ἐπίσης 19. γλώσσαν
 20. δργίων 25. σιωπῆς 27. 'Αντὶ τοῦ δρείοις γραπτέον ὑπερ-
 γείοις; αὐλία δεξιωσάμενος.

μὲν.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς δώσει μοι πιέσουγας, ὥσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσουμα, καὶ καταπαύσω πρὸς τὸν ἔμοὶ περιφύχιον; Ὁ γὰρ θεοπάτωρ Λαυρίδ ἄρτι
ιει τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐπιδιηιλεύει τρανότερον, πρὸς ἄβισσον
ἀπαρχομένῳ χράφειν πνευματικῆς ιριλίας καὶ λόγων ἴκμάδα ταῖς κο-
5 σικάταις ἀνομβρίαις μὴ κατημένῳ τὸ σύνολον. Ποῦ ποτε διάγεις, ὅ-
φιλοτης, καὶ πῶς ὁ φθόνος ἡμῶν εἰ μὴ τῷ πνεύματι, ἀλλά γε τοῖς
ποιμασιν ἀπ' ἀλλιγῶν διέστησε; Πῇ δὲ τῷ σῷ πόθῳ τετρυχωμένους
ταῖς μελιρρύτοις σου τῶν λόγων ἐπιρροαῖς μὴ τοὺς ἐκτόπως σε φι-
λοῦντας ἡμᾶς κατεδρόσισας; Οὐκ ἔχω τοῦτο σαφῶς ἐπαινεῖν. Ἀλλ'
10 ἔθιου μοι κανὸν ὅψε ποτε τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς
περιλημένη ψυχῆς. Ὅπερ γὰρ τὸν Μίδου χρυσὸν καὶ τὰ Κροίσου μοι
τίλαντα τὰ τῶν χειρῶν σου γράμματα, καὶ γενοίμην ἐν μετουσίᾳ τοῦ
πνευματικῶς φιλοῦντος καὶ οὕτω διαζευχθείην τοῦ σώματος.

μη'.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγλυχόμην καὶ αὗτὸς μέχοι τῶν αὐτόθι περαιωθῆναι, λειμῶνας,
15 ἀρούρας τε καὶ φυτῶν ὀρχάτων ἵδεῖν καὶ τούτοις ὡς ἐνὸν ἐστιάσαι
τὸν ὀφθαλμόν, οὐκ ὅς ἂν τις ὑπολάβοι τοὺς τὴν αἴσθησιν διαφεύ-
γοντας ποῦ γὰρ τανῦν οἱ λειμῶνες ἥδεῖς ἐν μετοπώρῳ τοῖς ἀνθεσιν.
ἢ ἀρουραὶ μηδὲ φαινοτάτην πόσην ἀναβλαστάνουσαι ἢ φυτὰ φύλλων
ἔρημα καὶ καρπῶν; ἀλλὰ λειμῶνας ἵδεῖν, ἀρούρας τε καὶ φυτά, ὡ-
20 ρῶν ἐναλλαγαῖς καὶ πνευμάτων ἐπιφροραῖς εἰδότα μὴ εἶκειν μηδὲ τὸν

μέν. Περιλαμβάνεται ἐν ῥ. 211β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc,
242.

2. Θεόπρωρ. 3. ἐπιδιηιλέβω τρανότερον 7 τετρυχωμενους.
8. ἐκ ἐκτόπως. 9. κατεδρόσισας ἐκ τοῦ κατεδρόσησας. 11.
κρείσου. 12. τίλαντα ἐκ τοῦ ταλάντα.

μη'. Περιλαμβάνεται ἐν ῥ. 212α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.

16. οὐχ' 17. λειμῶνες 18. μὴ^ςτ. 20. μὴδὲ

οίκειον ἀποβάλλειν καλλωπισμόν, τὰ τῆς σῆς. Ιέγω. θείας καὶ μεγαλοφυοῦς ψυχῆς, ὃν οἱ καρποὶ ὑσμήν τζωῆς ἀνθανάτου τοῖς χρωμένοις ἐκπέμπονταιν. Ἀλλὰ τοία τὰ πεποιηκότα μου τὴν τῆς ἐπιδημίας ἀναβολήν, ή τοῦ ἔαρος ἀθρόα μεταβολήν. ή τῷ σώματι μετρίως ἐπιθ σκίψασα νόσος καὶ τῆς ἐκκλησίας δουλεία. Οἰδας γὰρ τῆς ἐγὼ πρὸς ταῦτα φιλοφροδεῖς καὶ στιγῶν ὑρᾶν κυμάτων ἐκβολὰς τῇ νηὶ προσαρασσομένας καὶ πνευμάτων ἐπιφοράς. Εἴ τις οὖν ἔστι καὶ ἡλικὼν τοιαύτας προβαλλομένῳ ἀφισθμάς συγγνώμη πρὸς τὸ ἀδίνατον, ἔξω κάγω τὴν ἐκεῖθεν ἀμέλει.

10. Εἶης μοι ἐρριπιμένος καὶ τοῦ πρότεροῦ τὸ οἶκον νόστον φυοντίδια τιθέμενος.

μῆ.

Τῷ αὐτῷ.

"Ηδη σε κόδον ἔχειν ἥγονοιμι τῆς αὐτόθι διατριβῆς. Εἰς οὸν ὡς αὐτὸς ἔχω καὶ σοὶ δοκεῖ, τὰ κατ' οἶκον ἀφεῖς μνήσθητι λοιπὸν καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπανόδου, τὰς περὶ τὴν τεκοῦσαν σκήψεις ἀποσεισάμενος. Οὐ γὰρ ἐπὶ μόνοις ἡμῖν τὸ τοῦ θανάτου συμβέβηκεν, ἀλλ' ἀντιθεν διὰ τὴν παρακοὴν τὸ τοιοῦτον παρὰ θεοῦ δοθὲν ἐπιτίμιον ὥσανεὶ κλῆρος πατρῷος εἰς τοὺς ἐξ Ἀδάμ διαβέβηκεν ἀπαντας. Φέρειν οὖν δεῖ γενναίως εἰδότας προεκρούειν θεῷ τοὺς τῷ ἐκείνου προετάγματι δυσχεραίνοντας. Σὺ οὖν ἡκε τάχιον πρὸς ἡμᾶς ἐρριπιμένος ψυχῆς τε καὶ σώματι. Τοῦτο γὰρ περὶ πολλοῦ τίθεται καὶ ὁ γραφεὺς τῆς ἐπιστολῆς ὁ πολλά σε ποιῶν.

v'

Τῷ αὐτῷ

Τὸ χρῆμα τῶν ἐπιστολῶν ἢ φύσις ψυχαγωγίαν τινὰ καὶ παραμυθι. στέγων δρᾶν 7. προεαρθρασμένας ἐπιφορὰς ἐκ τοῦ ἐπιφορᾶς 8. ἀφορμὰς ἐκ τοῦ ἀφορμᾶς 9. ἀμέλειαν. 10 ἐρριπιμένος καὶ τὰ πρὸς τὰ πρὸς τὰ οἶκοι.

μῆ. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 212α-β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc 242.

12. Ἔδη 16. ἐπιτίμιον 18. ἐκείνῳ 20. παρὰ πολοῦ.

ν'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 212β—213α.

θίαν ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκοντι τῶν φίλων ἐμηχανίσατο· ὑποτίθησι γάρ ταν
ιφαντασίαν κατὰ τὴν ἐντυχίαν αὐτὴν τῆς τῶν φιλατάτων πιστούσιας
καὶ τῆς γνώμης μικροῦ τὴν ἔφεσιν περίστασιν ἐναργῶς. Διὸ καὶ τις
εἰκόνις ταύτας τῶν ἀπόγνωτων ἀποκαλῶν, εἰκότως τοῦ δέοντος οὐκ
ἔχει μάρτυραν. Οὐ γάρ φιλοῦντος ἐντυχίαινων στελλομένη γραφῇ κατ'
αὐτὴν ἀπόλημψιν καὶ ἀνάπτυξιν τῷ δοκεῖν τῷ φίλῳ προσδιαλέγεσθαι
τὸ ἐφείμενον τῆς ψυχῆς χαρμονῆς ἐνέπλησκεν ἀκραυροῦς. "Ἔγωγ'
οὐν τὸ ἐπ' ἐμοὶ καὶ σύνειμί ποι κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ θαμὰ πρὸς σὲ
ποιοῦμαι γραφής. Σύ δέ, εἰ μὴ θυμοδακές εἴπειν, τῷ τόπῳ τὸν
10 τρόπον διέστησας, καὶ τὰς χελιδόνις ἀτεχνῶς ματῆ. Ἐκεῖναι γάρ
τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐνοικεῖόμεναι φίλιαι πως εἰσὶ καὶ λαλί-
σταται, σιγῶσαι δὲ τὴν ἀποικίαν πεποίηνται. Καὶ αὐτὸς οὖν ἐνδημῶν
μὲν τοῖς ὅδε πολὺς τις ἔρδεις καὶ τὸν λόγον ἡς οὐκ εὔκατάσχετος
15 τρόπον χειμάρρῳ, οἵ δεύτεροι φέρονται καὶ μάλισθ' ὅταν τύχωσιν
ἐπειλημμένοι πραγοῦνται καὶ τῷ φεύγειν πλήθωσιν. Ἐπεὶ δὲ τῶν
ἐνθεν ἀπῆραις τῷ σώματι, διέστησας τὴν φρονὴν καὶ οὐδὲ μικρὸν
ἀνέχῃ προφέρειν ήμας τὰς γραφάς, κατολιγωθήσας, ὥς ἔοικε, καὶ
φιλίας καὶ προσήκοντος φιλικοῦ. Ἄλλ' εἰ μὴ βούλῃ γραφὴν φιλίας
ἀδικουμένης ἀποίσειται καὶ ἀδυσώπητον τὴν κοίσιν ταῖς δικανικαῖς
20 κατανάγκαις ἐπιφορτίσασθαι, συχνότερον ἐπείχθητι πονεῖσθαι τὰς
γραφάς καὶ κατεμφορεῖν αὐχμῶσαν καὶ ἄγονον ψυχὴν τοῦ γλυκυτά-
του σου νέκταρος, ἵστως καταρδευθεῖσα τούτῳ καὶ πιανθεῖσα ἀνθή-
σει καρπὸν ἐντελῆ τε καὶ ἀρτιον καὶ φιλίας οὐδὲ διαπιπτούσης ἐπάξιον.

να'.

Μεθοδίω πατρικίω

Μὴ νομίσῃς, ἐνδοξότατε κύριέ μου καὶ πνευματικὲ ἀδελφέ, ἦτεόν
25 σου λυπηθῆναι με ἐπὶ τῇ τοῦ κοινοῦ λαοῦ πατρὸς στεφάνησι, ἀλλ'

- 3. ἐναργῶς ἐκ τοῦ ἐνάργως 8. σύνημί ση 11. ὄδικαι
- 11—12 λαλίστατοι 13. πολὺς τις ἔρδεις 14. χειμάρρῳ 18.
- βούλ 20. ἐπίχθητε 22. καταρδευθεῖσα ἐκ τοῦ καταρδευτεῖσα.
- να'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 213α β τοῦ 'Οξωνιακοῦ κώδικος
Misc. 242.
- 24. ἥτον 25. λυπηθῆναι

εὶ μὴ πλέον, τέως ἵσον πληρωφορήθητι. Διδάσκειν οἶν σε ἦ παρα-
μνητεῖσθαι οὐχ οἰός τ' εἴμι καὶ ὅλιγος ὁν καὶ ἀπόδημος καὶ τοσοῦ-
τον διεστηκίους. Θεός δὲ ὁ μέγας καὶ βοηθός καὶ πακεπαστίς γένοιτο
ποι καὶ παραμνητία καὶ ἀντίληψις καὶ πατήρ ἀθίνατος ὥντι πατρὸς
5. ἔκεινου, τοῦ μακαρίου μέν, θυητοῦ δέ. Τὰ δ' ἡμέτερα οὖχ ὡς ἡλπι-
ζον προέβη, ἀλλ' ὡς διεύς ὁ καλός, ὁ πάνσοφος ἡρκονόμησε, καὶ
οἵτως ἐγὼ λέγω, ὡς οὖδ' ἐγὼ προεδόκησα ἢ ἄλλος τις. Καὶ γάρ
τοῶτα μὲν ἔκεινα ἢ ἡλπισας ἐμετείηθη καὶ ἐσκενάσθη, ἔπειτα ἐν
Φραγκίᾳ εἰσελθόντες τὰ τῆς σιναπένθερίας ἐνηργήπαιεν.

Παύλω ἡγουμένῳ καὶ θείῳ

10 Σὺ μέν, ὃ μακάριε πάτερ, σπλάγχνοις, εν οῖδα πυρούμενος, πα-
τρικοῖς καὶ τῆς συνίθους περὶ ἡμᾶς προνοίας οὐκ ἔξιστάμενος· καὶ
γάρ ὡς ἀληθῶς εἰ φιλότεκνος ὡς οὐκ οὖδ' εἴ τις ἀνθρώπων· οὐκ
ἀνίης ἔγκείμενος εἰςηγούμενός τε ἡμῖν ἐν πᾶσι τε τὸ λυσιτελοῦν ὡς
ἴκεν εἰς τὴν ἡμετέραν προμηθούμενος κρίσιν τε καὶ σπουδήν. "Ἐν.
15 δὲ καὶ τοῦτο τῶν καλῶν ὑμῶν παραινέσεων, μή ἐς προφανῆ κίνδυ-
νον ἔσαιτὸν καθιέναι, μηδ' ἀλογίστῳ τινὶ καὶ ἀμέτρῳ κεχρημένον φι-
λίᾳ πρὸς τὸν διδάσκαλον λαθεῖν ἕαυτὸν κακοῖς περιπείραντα τῷ τε
συνεχῶς φοιτᾶν παρ' αὐτὸν καὶ τῷ δοκεῖν ὥς περ τῆς ἔξουσίας ὀλι-
γωρεῖν τοῦ κινδύνου παραπολαύσαντα. "Ἐγὼ δὲ πῶς ἄρα πρὸς τὰς
20 ὑμῶν διαγίνομαι συμβουλίας; "Ἄρα ληρος ἐμοὶ παραίνεσις πατρική;
ἄρα γελᾶν μοι δοκῶ τὴν διάταξιν; Οὐδαμῶς, οὐχ οὕτω σκαιός
οὐχ οὗτως εἴμι, φορτικῶς εἰπεῖν, ἀπαίδευτος ἐγώ. Εἰ δ' εἰς τοσαύ-
την χωρήσειν ἀπόνοιαν συγχωρήσει Θεός, ὡς τινος τῶν ὑμετέρων

1. πληρωφορήθητα.
2. οἷος τ' εἴμι
3. διεστῖκῶς
4. μακα-
ρίτου
5. ὠδιχῶς
6. ἄλλος
7. ἐσκεβάσθη
8. φραγγείᾳ συμ-
πεθερίας.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 111α—113β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 342. [Ἐν τῷ πίνακι ἀποδίδεται εἰς Νικήταν τὸν Παφλαγόνα].

13. ὃς
16. κεκτημένον
19. παραπολαύσαν.
- άρα πρὸς
22. φορτικῶν.

ἀλογίστως καταφρονεῖν ἐντολῶν, καὶν τῶν ἐλαχίστων οὐσα τύχη· οὐδὲ γὰρ οἶόν τε τοπούτων ἀμνηστεῖν εὑργεσιῶν, εἰμὶ πάντη τὰς φρένας λοιπὸν παρακόπτοιμεν ἀλλὰ τὶ πάθιο, τίς γένωμαι; Ἀνάγκη γάρ τις ἑτέρωθεν ἀπαραιτητος καὶ δεσμὸς ἀδαμάντινος τῆς τοῦ ἀνδρὸς
5 ἔφελκεται ἀρετῆς, συνδέων μὲν αὐτῷ καὶ συμπιέζων ἀσφαλῶς ἔγαν, τὴν δὲ λύσιν οὐκ ἔνδιδούς· καί ποτε πειραθένται καὶ σώματι τοῦ ποθουμένου βραχὺ γοῦν διαστῆναι· γιᾶς γάρ ἑτελλόμενος ἐτυράννησε μιτῶν ὁ πύθος ἀντισπῶν καὶ μεθέλκων πρὸς ἑαυτὸν καὶ συνάγων πρὸς τὸν ἐρώμενον. Οὐραχὸς ἐξ οὐραίνος γενναίας ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς πεπειράμεθα. Ἐδοξεν οὖν ὅμιλοι συχνῇ καὶ συνουσίᾳ τελεωτέρῳ τὸ ταύτης ἐν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι κάλλος. Πολλῶν γάρ ὕντων ἡμῖν καὶ μεγάλων, ἢ τὸ πρὸς αὐτὸν σινεκρότησε φίλτρον. τό τε ταῖς ἀρχαῖς τῶν καλλίστων ἡμᾶς ἐπιστῆσαι ἐπιστημῶν καὶ τὸν νοῦν τῆς εἰτελοῦς χαιραιζηλίας ἀνασηκοῦν,
15 συντείνειν δὲ πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἀνάληψιν, τεχνοῦν δὲ τὴν διάνοιαν, παιδεύειν δὲ φρόνησιν, πρὸς ἀνδρίαν δέ τι μαλθακὸν τῆς ψυχῆς καὶ νηπιῶδες διανιστᾶν, τοῦτο κράτιστόν τε καὶ περιφανέστατον ἔμιογ' οὖν εἰς φιλίαν, ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. Ἀνήρ γάρ ὁ φιλούμενος ἀπλοῦς μὲν τὸν τρόπον καὶ ἀκατάσκευος, πολυειδῆς δὲ
20 τὴν σοφίαν καὶ φρόνησιν φρόνησιν οὐχ' ὅση δεῖ πρὸς τὸ τῷ φρονοῦντι μόνον περιποιήσασθαι τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ καὶ ὅση πρὸς τὴν τῶν ἐντυχανόντων ὥφελειαν ἀποτείνεται· πάσης δὲ διπλόης ἐλεύθερος, πάσης δὲ ὑπόπτεως χάριτος, εὐσεβείας, εὐλαβείας, ἀγκυνίας, ὀξύτητος, ἀληθείας, παρρησίας, πάσις σινελόντι φάναι μεστὸς
25 καλοκαγαθίας. Τούτοις οὖν τοῦ σινδέσμου κατασκευαζομένου, ἀραι τὶ ἔσται τὸ διακόψαι δυνάμενον; Ἐγὼ μὲν οὐκ' οἶμαι. Εἰ γάρ ἀνθρωπίνη τις οὕτω δὴ τὸ πρὸς τὸν διδάσκαλον φίλτρον, ὃ πάτερ, ἔξεκαυσεν ἀφορμὴν χρεία ἐπείγουσα, καθ' ἣν ὅς ἐπίπαν οἱ πολίτικοὶ φιλεῖν ἐπαγγέλλονται, ἢ τὸ πρὸς τὰς αἰσθήσεις ἥδυ· καὶ γάρ οἴδε καὶ τοῦτο συνδεῖν τὸν αὐτὸν ἔστ' ἂν δηλονότι παρῇ· τὶς ἀνδευτέρας ἡγέρεσχετο συμβοιλῆς, ἔξον τοῦ καιροῦ γενόμενον καὶ αὐτὸν ὑποστεῖλαί τε ἑαυτὸν καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἔξουσίας ἐπανατεινόμενον φόβον προσφασισάμενον λῦσαι τε τὸ φίλτρον καὶ πόρρω τοῦ φιλη-

7. γ' οὖν 14. παντελοῦς. 25. καλοκαγαθίας. ἄρα 28.
 χρεῖα 32. ἐπανατεινάμενον.

πάντος καθίστασθαι.' Εἶτε δὲ τούτων οὐδέν, ἀρετή δὲ καὶ τὸ καλόν αὐτὸν δεσμὸν ἡμῖν ἐνεποίησε τοῦτον δεσμὸν παντὸς ἀδέιαντος ἵσχυρότερον, πῶς οὐκ ἂν εἴη μόνιμά μοι τὰ τῆς φιλίας ταύτης καὶ ἄλιτα καὶ πρὸς πᾶν τὸ διαιροῦν ἄγον σκληρῶς ἀντιβαίνοντα; Τίς δ' ἂν ἄλλη ταύτης διηγήσι μαρτηρόσιν ἡμῖν καταλίποιτο. Οὐδέ γὰρ ὅπον ἐντιχεῖν ἔστι φίλῳ μὴ πλάσια μόγον φιλίας, ἀλλ' οὐκ' ἀλίθειαν περιβεβλημένῳ.

Τοσούτῳ δὲ δυσχερίῃς εἰν γάρ οἶδα, καὶ αὐτὸς συνομολογήσεις· εἰλικρινοῦς φιλίας ἐπίτευξις, ὅσον καὶ κράτιστον τουτοῖς ἄλλων ἔστιν ἀγαθῶν καὶ τοῦ παντὸς ὑπὸ δικαιούσῃ 10 ἀληθεῖς τιμώμενον. Πῶς ἂν οὖν πρόδωμα τοσοῦτον καλόν, τοσαύτην εὑδαιμονίαν, ἢ μεθεοῦ χρηστότης ἐδεξιώσατο, ἢς πολλοὶ μὲν ἐρῶσιν, ὀλίγοις δὲ [ἔστι] μετεῖναι χρήματος οὗτος ἀξιαγάστου; Μή ἐνόχλει οὖν, ότι μακάριε πάτερ, μὴ τοσοῦτον περὶ ἡμᾶς διατίθεσο φιλοψύχως, ὡς καὶ ζωῆς ἐπιχειρεῖν ἀφιστᾶν εὐδαιμονος οὗτος καὶ 15 μακαρίας. Τοῦτο μόνον ἔγώ, τῶν ὑπερτέρων ἀλογῆσαι τολμήσας προστίξειν, [δέομαι], ὥστε μὴ ζημιωθῆναι χρῆματα οὐδενὶ τῶν ὅντων ἀνταλλασσόμενον. Τί δεῖ πλείονος τῆς διατάσσεως, ὅσον ἐμοὶ θεοῦ τε παρανεῖν ὑποστῆναι καὶ τοῦδε τάνδρος ἐπιχειρεῖν ἀποσπάν: Τρυφή μοι διὰ τοῦτον καὶ τὰ κολαστήρια, καὶ τοσούτῳ πλέον τοῖς 20 ὑπὲρ αὐτοῦ κινδύνοις ἐγκαλλωπίζομαι, ὅσῳ καὶ οὗτος νῦν διὰ Χριστὸν καὶ τὴν τοῦ τούτου νόμου συντίθησιν πρὸς ὅλον μικροῦ κόσμου καὶ βασιλείαν αὐτὴν ἀντιτάσσεται. Πρὸς γάρ, αἱ τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ἐξ ὑπογνώμον κατὰ τῆς ἀμαρτίας ἐνστασίς τοῦ ἀνδρὸς οὗτος ἡμᾶς τῷ πρὸς αὐτὸν συνέδησεν ἔρωτι, ὡς ἀρρητά τε καὶ μονιμάτα συνηνῶσθαι. "Ως περ οὖν ὃν ἂν ἔαυτοῦ ποτ' ἐκσταίην, οὗτος οὐκ ἂν δυναίμην ψυχῆς οὔτε τιμίας καὶ θεοειδοῦς ἀποτέμνεσθαι, ὃς ἀλλωρ δέ τινι σύνειμι ἔαυτῷ, μᾶλλον δ' ὁ αὐτὸς εἶναι δοκῶ, μηδ' ἐνὸς οἵοι τε ὅντος διατειχίσαι τὴν οἰκειότητα ἔστ' ἂν οὗτος μὲν δικαιοαύνης προκινδυνεύῃ θεοῦ, ἐμοὶ δὲ πόθος εἰςέρχηται ἀρετῆς. 'Αλλὰ 25 δέδοικας πάντως μή τινι τῶν τυρρανεῖν ἔλομένων περιπέσωμεν χαλεπότητι; 'Αλλ' οὐκ ἂν ποτε τοῦτ' ἔσται, μὴ τὴν ἀρχὴν ἐνδιδόντος ἡ οἰκονομοῦντος ϕό καὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν αἱ τοίχες ἡρίθμηνται, εἴπερ

9. ὑποδικαιούσῃ.

12. δὲ μετεῖναι

16. δέομαι προζέθηκα

17. δεῖ. Γραπτέον δῆ;

19. διατοῦτον.

21. καὶ τὸν τούτου νόμον

23. ὑπογείου

29. προκινδυνεύει

η ἀλήθεια τοῦτον ἀπεφῆνται. "Ο δὲ ἐκεῖθεν παρὰ τῆς ἀνωθεν ἀγαθότητος εἰς ἡμᾶς ἔφηκε πῶς οὐκ ἀσπιστὸν καὶ τριπόθητον καὶ τῆς ὑγιῶς ζωῆς τοῖς ἀσπαζομένοις παραίτιον, εἰ καὶ βραχέα πλήσσει τὴν αἰσθησιν. Τινὶ γάρ τη τῷ πετρὶ τῆς τῶν τέκνων μελήσει παιδεύσεως. ὃς παισει μὴν Ἰσαῖ, ιάσεται δέ, μέτρον ἐπιτιθεῖς τῇ παιδείᾳ κατὰ τὴν ἡμετέραν πάντιας ἴσχυν, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὁ δινάμεια, τῆς μάστιγος ἐπιβαλλομενῆς, ὃς ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΖΩΝΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΛΗΜΑΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΗΦΑΛΑΙΟΥ

1. ἀνοθεν